

Treinsporen worden verwijderd

Er roert entwat in de Oostendse vismijn. Nadat er jarenlang werd over gepalaberd is het er nu toch eindelijk van gekomen. De treinsporen welke jarenlang nutteloos tussen de haringhalle en de aldaar gelegen pakhuizen lagen, zijn verdwenen. Dit is alvast een eerste stap op een weg waar er nog vele te zetten zijn. Een van de volgende stappen zou misschien kunnen zijn het verwijderd houden van grote kamions uit de verkoophalle tijdens de verkoop. Een van de hulpmiddelen daartoe is het wijzigen van de parkeerplaatsen. Nu staan de personenwagens vóór de verkoophalle en de kamions staan achteraan. Wanneer men dat zou veranderen en de vrachtwagens aan het begin van de vishalle zou doen parkeren zou het dat hierin helpen dat deze zware kamions wanneer ze geladen zijn niet meer langs de verkoop moeten rijden om buiten te geraken. Ook om hun vis te laden, wanneer ze in de vismijn gereden komen, zouden ze steeds achter de verkoop blijven. Voor de kleinere kopers die met een kamionette komen blijft het anderszids gelijk wanneer ze met hun vis naar het begin of naar het einde van de verkoophalle moeten. Zij voeren deze weg met een wagentje en komen dan ook, wanneer ze hun waar hebben geladen, door de verkoophalle gereden. Dit zou hiermede eveneens vermeden worden.

Het stadsbestuur of de vismijndirektie kan daar misschien tegen zijn om redenen van toeristische aard. Wanneer men die kamions en kamionettes vooraan zou plaatsen zou het zo zijn dat daar vis wordt

ingepakt en geijsd. Er zou daar dus al eens wat afval liggen of papier rondwarrelen. We geloven echter niet dat dit een argument van doorslaggevende aard kan zijn want tenslotte is de vismijn er niet voor de toeristen maar voor de reders en de vishandelaars. Zij brengen tenslotte toch het zaad in het bakje. Het is dan ook maar logisch dat maatregelen die de inwendige orde grotelijks zouden verbeteren, voorrang hebben op maatregelen van bijkomend belang.

In dezelfde orde van gedachten ware het misschien ook niet slecht indien men de vismijn een beetje minder op een duivenkot deed gelijken. Nu loopt iedereen er in en uit en kunnen de mensen die er nodig zijn dikwijls niet eens een plaats krijgen rond de verkoop. Het is immers al voorgekomen dat bezoekers op de eerste rij staan bij de visverkoop terwijl de handelaars moeten wringen om 'n plaatsje te bemachtigen. Indien men alleen geleide bezoeken zou toelaten zou dit al heel wat verbeteren. Misschien zouden ook de diefstallen dan verminderen want nu dat iedereen toegang heeft weet men niet wie men in zijn huis ontvangt. Ook de orde tijdens de verkoop zou hierdoor verbeteren.

Dit allemaal wegens het uitbreken van die treinsporen langs de haringhalle. Waar er de vorige jaren veel gepraat werd en niet veel gedaan, is er nu toch al een begin gemaakt met wat gepland is. Laten we echter geen mosselen roepen vooraleer we aan land zijn, want we zijn er nog een heel eind af.

Brand aan boord van O.153 „Prins Boudewijn”

Zaterdag jl. is aan boord van de O.153 „Prins Boudewijn” van reder Zonnekeim Prosper brand uitgebroken. Dank zij het snel optreden kon de brand spoedig geblust worden, en kon de schade enigszins beperkt worden.

Het was terwijl de O.153 „Prins Boudewijn” de visserij bedreef, dat een van de opvarenden plots vaststelde dat rook uit het vaartuig kwam. Onmiddellijk werd een onderzoek ingesteld, waaruit bleek dat de mazoutstoot de oorzaak was. Deze was inderdaad tot ontploffing gekomen, waardoor het logies in brand was geraakt. Ook was een der brandstoftanks lek geslagen, terwijl ook het dek van de Oostendse trailer beschadigd werd.

Onmiddellijk werd door de schipper noodseinen uitgezonden, en spoedig kwamen een reddingsboot

en een sleepboot ter plaatse. Niettemin slaagde de schipper erin zijn vaartuig op eigen krachten naar de haven van Milford op te slepen.

Daar stond de plaatselijke brandweer gereed om het vaartuig verder te blussen.

Volgens de bemanning kon de schade beperkt worden, maar deze mag toch geraamd worden op zowat tweehonderdduizend frank.

— B

**REDERS,
„HET VISSERIJBLAD”
IS UW VAKBLAD !**

Administratieve sleur en het Waterschoutsambt of hoe misbruik wordt gemaakt van reders onwetendheid

Onlangs verging een Belgisch vaartuig in de Noordzee in omstandigheden welke wij niet te beoordelen hebben, maar welke getuigt van grote onvoorzichtigheid, zoniet nalatigheid van de schipper.

De bemanning werd aan wal gebracht op een Engels eiland op enkele km van de Franse kust.

Hoe het er toeging, weet niemand. Een zaak is zeker; zij lieten zich flink uitdossen en namen een vliegtuig naar Londen via een ander nabijgelegen eiland.

Dan nam men zo maar een vliegtuig, geen maalboot, (die te weinig kostelijk is) naar... Brussel, vanwaar men een trein nam naar Oostende.

Enkele weken nadien zond de konsul van Guernsey langs het ministerie van Buitenlandse Zaken en Verkeerswezen naar het Waterschoutsambt te Oostende, een rekening die als volgt luidt:

Cloting (kledij)	£ 122/8/0
Shoes (schoenen)	£ 10/1/6
Scheergerief	£ 2/5/10
Hotelverblijf	£ 11/15/6
Vliegtuigbiljetten	£ 65/10/0
Voorschot voor voeding	
tijdens reis	£ 4/0/0
Samen	£ 216/0/10

Dit vertegenwoordigt in onze munt het lieve sommetje van ruim 30 duizend frank hetzij 7.500 F per bemanningslid, gezien er vier opvarenden waren.

Het is nog niet voldoende dat de reder tot over zijn kop in de miserie zit of daar verzoekt men hem eenvoudig de rekening te betalen.

Het komt ons voor dat dergelijke houding van het waterschoutsambt de gemakkelijkste is... maar niet deze welke een Hogere Overheid

zou moeten aannemen.

Inderdaad: deze zou moeten weten wat de rechten en plichten zijn van de reder, maar ook die van een lichtzinnige schipper, die niet alleen zijn schip op een onverantwoordelijke manier verloor (vaarde uit zonder bewijs van deugdelijkheid in het Buitenland, zonder weten van de reder) maar daarenboven zich kosten veroorloofde, welke door de reder niet te betalen zijn.

De reder moet in feite slechts betalen het verlies van zeegoed, voor zover hij deze niet betaald heeft in uitrustingsbons. Verder de reis per trein en boot maar niet per vliegtuig.

Daarbij komt zijn loon tot op het ogenblik dat de visser door de konsul in de vreemde afgemonsterd is of bij ontstentenis hiervan in de haven van aankomst.

Alle andere kosten zijn door de visser zelf te dragen.

En dat schijnt men op het Waterschoutsambt niet te weten of vergeten te zijn.

Een reder

VERKOOP TE ZEEBRUGGE

Ingevolge de komende feestdagen, vallen verschillende verkoopdagen uit. Hier volgt dan de regeling:

Vrijdag 1 mei: geen verkoop.

Maandag 4 mei (H. Bloeddag): geen verkoop van vis, enkel garnaalverkoop om 14 uur.

Donderdag 7 mei: geen verkoop.

HEREN REDERS !

Ook voor herstellingen aan de **ELEKTRISCHE UITRUSTING** van uw vaartuig, wendt U tot de de

Werkhuizen S.C.A.P.
Oostende — Tel. 787 79

ALLEENVERTEGENWOORDIGERS VOOR :

Loodbatterijen „**VARTA**”
Staalbatterijen „**DEAC**”
Navigatielantaarns „**ZOCK**”

Bedrijfsleider J. Praet — Privé telefoon 781.48

(5111V)